

DECIZIE

29 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând recursul depus de Marin Tofan,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Marin Tofan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea
răspunsului și obligarea examinării contestației,
împotriva încheierii din 24 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost declarată inadmisibilă cererea de chemare în judecată,

c o n s t a t ă :

La 30 octombrie 2019 Marin Tofan a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Consiliului Superior al Magistraturii solicitând anularea răspunsului nr.
2575 m/i din 16 octombrie 2019 al Consiliului Superior al Magistraturii de a primi
spre examinare contestația cu nr. 3344m din 12 septembrie 2019 depusă de Marin
Tofan împotriva deciziei Plenului Colegiului disciplinar nr. 62/6 din 21 iunie 2019,
cu obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să primească spre examinare
contestația.

Prin încheierea din 24 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cererea de
chemare în judecată a fost declarată inadmisibilă.

La 27 mai 2020 prin intermediul Oficiului Poștal, Marin Tofan a depus recurs
împotriva încheierii din 24 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea contestată,
considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Astfel, a susținut ca fiind ilegal refuzul Consiliului Superior al Magistraturii de
a primi spre examinare contestația din 12 septembrie 2019 împotriva deciziei
Plenului Colegiului disciplinar nr. 62/6 din 21 iunie 2019.

A enunțat că instanța de judecată nu a elucidat toate aspectele invocate în
acțiunea înaintată, în consecință fiind încălcat accesul la justiție și principiul
egalității armelor în proces.

La fel, a reltatat că prevederile art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ,
în cazul dat a fost interpretat de prima instanță defavorabil reclamantului.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, anularea încheierii din 24 februarie
2020 a Curții de Apel Chișinău și adoptarea unei noi încheieri prin care să fie obligat

Consiliul Superior al Magistraturii să reia spre examinare contestația depusă împotriva deciziei Plenului Colegiului disciplinar nr. 62/6 din 21 iunie 2019.

În conformitate cu art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată la 24 februarie 2020, fiind notificată recurentului în data de 13 mai 2020, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f.d.98).

Astfel, recursul din 27 mai 2020, este depus cu respectarea termenului prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 243 alin. (2) Cod administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată.

Examinând recursul, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că în speță, obiectul recursului vizează legalitatea încheierii din 24 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Marin Tofan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea răspunsului și obligarea examinării contestației, a fost declarată inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, și anume că reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că în conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 15 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, operațiunile administrative sunt manifestările de voință sau activitățile autorităților publice care nu produc ca atare efecte juridice. Operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț.

În sensul art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Iar conform art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la

care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 207 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Din materialele dosarului rezultă că la 25 septembrie 2019 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea lui Marin Tofan, prin care și-a exprimat dezacordul cu acțiunile judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, Aurelia Cazacliu.

Prin decizia nr. 225s-214p/m din 13 martie 2019 a Inspecției judiciare din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii, a fost respinsă sesizarea înaintată de către Marin Tofan.

La 20 martie 2019 Marin Tofan a depus contestație împotriva deciziei nr. 225s-214p/m din 13 martie 2019 a Inspecției judiciare.

La fel, s-a constatat că prin hotărârea nr. 91/4 din 12 aprilie 2019 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, s-a respins contestația depusă de Marin Tofan împotriva deciziei nr. 225s-214p/m din 13 martie 2019 a Inspecției judiciare.

Nefiind de acord cu hotărârea emisă la 12 aprilie 2019 pe marginea contestației sale, la 27 mai 2019 Marin Tofan a contestat-o la Colegiul disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii.

Prin decizia nr. 62/6 din 21 iunie 2019 a Colegiului disciplinar, contestația depusă de Marin Tofan împotriva hotărârii nr. 91/4 din 12 aprilie 2019 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1, a fost restituită fără examinare.

Drept urmare, la data de 12 septembrie 2019 Marin Tofan a depus contestație împotriva deciziei nr. 62/6 din 21 iunie 2019 a Colegiului disciplinar.

Prin răspunsul nr. 2575m/i din 16 octombrie 2019 al Consiliului Superior al Magistraturii, s-a comunicat contestatarului că decizia nr. 62/6 din 21 iunie 2019 a Colegiului disciplinar, este irevocabilă și nu poate fi supusă niciunei căi de atac.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ va reține la caz prevederile art. 27 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, potrivit căruia completele de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar verifică contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizărilor.

În accepțiunea art. 28 alin. (1) și (3) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. Procedura în fața completelor de contestație este scrisă. Completele de contestație decid: a) admiterea contestației și restituirea cauzei inspecției judiciare pentru verificări suplimentare; b) respingerea contestației ca neîntemeiată.

În temeiul art. 29 alin. (3) al legii menționate, hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.

În speța dedusă judecății prezintă relevanță și prevederile 85, 86.1 ale Regulamentului cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin hotărârea nr. 505/24 din 13 noiembrie 2018 a Consiliului Superior al Magistraturii, care reglementează că hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este fără drept de atac. Contestația împotriva hotărârii completului de contestație prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării se va restitui fără examinare printr-o decizie motivată a Colegiului disciplinar.

Prin urmare, analizând circumstanțele cauzei în raport cu normele de drept citate supra, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă soluția Curții de Apel Chișinău de declarare a cererii de chemare în judecată depusă de Marin Tofan ca inadmisibilă, având în vedere că acțiunea acestuia a fost îndreptată în contestarea unei operațiuni administrative, la caz răspunsul nr. 2575 m/i din 16 octombrie 2019 al Consiliului Superior al Magistraturii, care nu produce efecte juridice față de reclamant și nici față de terțe persoane.

Or, prin răspunsul nr. 2575 m/i din 16 octombrie 2019 al Consiliului Superior al Magistraturii, s-a explicat lui Marin Tofan că contestația nu poate fi primită spre examinare din motiv că decizia nr. 62/6 din 21 iunie 2019 a Colegiului disciplinar, este irevocabilă și nu poate fi supusă niciunei căi de atac.

De altfel, răspunsul nr. 2575 m/i din 16 octombrie 2019 al Consiliului Superior al Magistraturii, având un conținut informativ, a fost emis de autoritatea respectivă nu în scopul reglementării unui caz individual în domeniul dreptului public și nici în scopul de a produce efecte juridice prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Rezultă așadar că Marin Tofan nu poate revendica că prin răspunsul nr. 2575 m/i din 16 octombrie 2019 al Consiliului Superior al Magistraturii, i s-a încălcat un drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, având în vedere faptul că legislația în vigoare cert consacră că instanța de contencios administrativ poate fi sesizată de orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, ce presupune totalitatea actelor administrative individuale și normative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea, ori, în esență, scopul acțiunii în control judecătoresc constă în anularea unui act administrativ emis în cadrul unei proceduri administrative, ca urmare a activității administrative a autorității publice, care, prin acțiunea sa, aduce o atingere ilegală unui drept subiectiv concret recunoscut de lege unei anumite persoane.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că la depunerea contestației împotriva deciziei nr. 62/6 din 21 iunie 2019 a Colegiului disciplinar, recurentul Marin Tofan greșit s-a bazat pe prevederile art. 39 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, deoarece, din dispozițiile acestei norme reiese că pot fi contestate la Consiliul Superior al Magistraturii hotărârile Colegiului disciplinar emise în modul stabilit de art. 36 alin. (1) al legii indicate, potrivit căruia Colegiul disciplinar poate hotărî: a) constatarea abaterii disciplinare și aplicarea

unea dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 6; b) constatarea abaterii disciplinare și sistarea procedurii disciplinare, în cazul în care au expirat termenele de tragere la răspundere disciplinară; c) încetarea procedurii disciplinare, în cazul în care nu a fost comisă o abatere disciplinară; d) încetarea procedurii disciplinare în cazul revocării sesizării depuse, când părțile nu insistă la examinarea sesizării pe fond, cu excepția cazurilor prevăzute la art.19 alin.(4).

În speță, completul reiterează că prin decizia nr. 62/6 din 21 iunie 2019 a Colegiului disciplinar, contestația depusă de Tofan Marin a fost restituită, astfel încât aceasta nu se încadrează în categoria deciziilor stabilite de art. 36 al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, pasibile de contestare în fața Consiliului Superior al Magistraturii conform art. 39 alin. (1) din aceeași lege.

În această ordine de idei, nu poate fi reținut nici argumentul recurentului Marin Tofan cu referire la faptul că prin procedurile administrative din cauză i-a fost îngădit accesul la justiție, întrucât în această situație cadrul normativ pertinent instituie o dublă jurisdicție la examinarea sesizării, iar legiuitorul a optat doar pentru posibilitatea contestării hotărârilor colegiului disciplinar privind rezultatul examinării cauzei disciplinare adoptate în condițiile art. 36 alin. (1) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, dar nu și a hotărârilor colegiului disciplinar privind restituirea contestației.

În astfel de circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră neîntemeiate argumentele recurentului, deoarece acestea sunt lipsite de suport legal.

Din considerentele menționate, și având în vedere faptul că încheierea Curții de Apel Chișinău este legală, iar argumentele invocate sunt neîntemeiate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de Marin Tofan.

Se menține încheierea din 24 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Marin Tofan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea răspunsului și obligarea examinării contestației.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan